
La construcció d'un orgue barroc a Cadaqués

Per ÈRIKA SERNA i COBA
JOAN SERRA i PERALS

ART

AIEE, Figueres, 35(2002), pàg. 425-435

L' inventari, la classificació i l'ordenació del fons municipal de Cadaqués fa alguns anys⁽¹⁾ ens aportà una agradable sorpresa, a part de la riquesa i l'antigor de part dels fons, en concret la capsa arxivadora núm. 134 estotja un plec de documents relatius al pagament de totes les despeses derivades de la construcció d'un orgue durant els anys 1689 fins al 1691 d'aquesta vila.

L'església parroquial de Santa Maria de Cadaqués fou cremada en una incursió de pirates nord-africans l'any 1543, així com també bona part de la vila, per part del llegendari Barba-roja. L'edifici es començà a reedificar en el mateix lloc ja durant el segle XVI, però molt més gran que l'anterior, fins que fou consagrat solemnement en 1641, en plena ocupació francesa, l'artilleria de l'esquadra de la qual va col·laborar en l'esplendor dels actes. Atesa la importància del document del contracte de les obres, localitzable a l'arxiu parroquial, el comentem breument. L'any 1634, el mestre de cases de Vilanant, Pere Feliu, es comprometé amb els còsols de la universitat de Cadaqués i del consell estret⁽²⁾ a: "... fer y fabricar en la dita isglésia nova una capella més a cada part de las dos que vuy estan cubertas", "... alçar las parets ... que de present estan ja comensadas fins allí ahont la obra requerirà", "... cubrir, eo fer cubrir, tota la dita isglésia y sacristia", "... ajuntar la dita isglésia nova ab la vella fent unes parets entre la isglésia vella y nova de la specitut se requerirà", "... fer en lo presbiterat de la dita isglésia nova una scala de pedra picada".⁽³⁾ El mestre Feliu va enrajolar l'altar major amb lloses quadrades de la pedrera d'Avinyonet de Puigventós i la universitat de Cadaqués va assumir les despeses de tragar-les fins a peu d'obra, així com la resta del sòl de tota l'església. També va haver d'emblanquir el nou edifici amb calç o guix i construí dues vidrieres. Disposà de sis anys de termini per fer totes aquestes obres i el preu prefixat fou de 4.100 lliures, pagadores amb el producte d'un impost sobre el peix que es pescava en aigües

1. Tasca portada a terme per l'Arxiu Històric Comarcal de Figueres l'any 1996 per part dels dos autors arxivers del present article i on es pot consultar l'inventari que s'elaborà, inclosa la relació de 48 pergamins de què disposa aquest ajuntament altempordanès.

2. Hi figuren: Pau Banyuls, Antoni Godó, Antoni Verdaguer, Gabriel Alfarés i Baranguer.

3. "... ab lo modo y forma que vuy està en la parrochial isglésia de la vila de Figueres".

de Cadaqués. Amb els ingressos d'aquest impost i el de les “penes de peix”, que es pagaven a l'església d'acord amb el “Llibre d'ordinacions de la pesquera”, fou açada la fàbrica de l'església.

Recentment s'ha publicat un magnífic i exhaustiu estudi per part de la doctora Aurora Pérez Santamaría, amb fotografies de Pere Vehí, sobre el retaule barroc de Cadaqués⁽⁴⁾ de Pau Costa i acabat per Joan Torras i altres retaules menors, llibre fet en tres llengües: català, castellà i anglès. Aquesta nova aportació a la història de l'art català ve a reiterar l'enorme valor d'aquesta peça única conservada del barroc català amb una quantitat impressionat de figures i relleus.

Ja abans de contractar el retaule de l'altar major, el 6 de febrer de l'any 1689 els còsols de la universitat –Jeroni Bohera, Joan Porcalla, Joan Antoni Dalmau, Josep Riberas–, el rector de la parròquia –Francesc Terrat–, i els representants d'una comissió especial elegits pel consell general formada per tres membres –Antoni Clapés, Antoni Mallo i Pell, Pere Josep Costa– firmaren un interessant contracte d'encàrrec de construcció d'un orgue. L'orguener o “*mestra de fer orgas*” triat fou Josep Boscà i Serinyena († 1733), natural del regne de València, però establert a Barcelona. Fou el primer d'nissaga d'orgueners que continuà amb els seus fills Josep i Antoni. Construí el de Santa Maria de Montblanc (1703),⁽⁵⁾ de l'església de sants Just i Pastor (1715) i de Sant Sever (1721) de Barcelona, catedral de Solsona (1718) i Sant Francesc de Ciutadella (1726) i la reconstrucció del de la catedral de Barcelona (1698).⁽⁶⁾ Només el de Cadaqués i el de Sant Sever han arribat a nosaltres sense importants intervencions posteriors. El mateix contracte obliga a fabricar el de Cadaqués igual que el de l'església de Sant Domènec de Girona “*ab la mateixa música y demés requisits*”, la qual cosa fa pensar que ell mateix podia haver estat el constructor d'aquest abans del 1689.

El preu fixat fou de 600 lliures, pagadores en tres terminis conforme avançava la seva construcció, però amb un últim pagament passats setze mesos com a garantia del seu bon funcionament en què el mestre Boscà es comprometia a pujar a Cadaqués a afinar-lo, si calgués. Se'l proveiria dels materials d'obra per a fer-lo, així com d'allotjament o habitatge, el menjar i la llenya per cuinar, tant per a ell com per a la seva família. La vídua Maria Rubiés acollí a casa seva tota la família Boscà com a dispesers, així és com consta en nombrosos rebuts de l'abril del 1689 fins al desembre de l'any següent. Durant aquest temps nasqué un fill que batejaren amb el mateix nom que el constructor d'orgues i que el 3 de setembre del 1706 enterraren allí, tal com recull el registre de defuncions de Cadaqués –“*vuy en la dita vila*

4. PÉREZ SANTAMARIA, Aurora i VEHÍ SERINYANA, Pere, *El retaule de Cadaqués*, Barcelona, Editorial Pòrtic, 2001, pàg. 179.

5. BONASTRE I BELTRAN, Francesc, “Noves perspectives per a la història de l'orgue de Santa Maria de Montblanc (1607-1977)” a *Butlletí de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi*, Barcelona, 1986, pàgs. 13-43.

6. PAVIA i SIMÓ, Josep, *La música a la catedral de Barcelona, durant el segle XVII*, Barcelona, Fundació Salvador Vives Casajuana, 1986, pàg. 289.

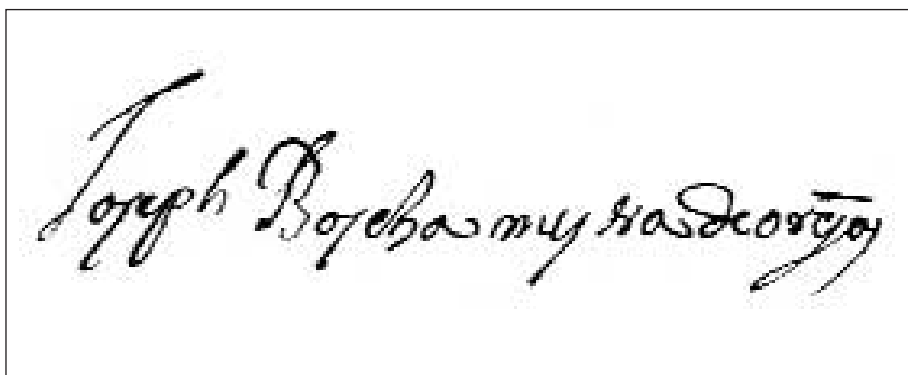
populats per adobar lo orga de la dita isglésia” – i l’any següent, 1707, fou la dona, Elena Boscà, qui morí sense testament.⁽⁷⁾

La descoberta d’un contracte de construcció d’un orgue esdevé importantíssima per al coneixement de la nostra història de la música, per a la datació dels instruments, el coneixement dels orgueners, l’estructura musical i organològica –si la documentació ho recull. L’anàlisi dels albarans conservats ens permet d’obtenir interessants dades sobre el procés de contrucció de l’orgue, sobre els materials utilitzats i els seus proveïdors, i sobre el seu transport fins a la vila de Cadaqués.

Les primeres notícies sobre l’adquisició de materials per a la construcció de l’orgue, segons les referències que ens proporcionen aquests documents comptables, són del març de l’any 1689 quan el dia 12 d’aquest mes s’adquiriren 4 lliures i 8 sous d’estany. De la lectura dels documents, se’n deriva que a quasi un mes i escaig després de signar-se la capitulació de l’orgue entre el mestre Boscà i els cònsols de la universitat de Cadaqués, ja s’iniciaren les tasques d’adquisició dels materials.

Entre els principals materials que s’adquiriren per aixecar aquest instrument musical, en els anys 1689 i 1690, hi trobem la fusta, l’estany, el plom, el ferro, les pells i els claus. D’altra banda, també s’hi troben referències d’altres materials complementaris a la pròpia construcció de l’orgue com són el guix, els rajols i el paper d’estrassa.

Pel que fa al proveïment al mestre Boscà i als seus ajudants, sabem que l’any 1689 es pagaren a Lluís Verdaguer 12 sous per a robes per omplir una màrrega perquè dormissin els fadrins del mestre durant el viatge de recollida d’una biga a Sant Pere Pescador amb el llaüt de Joan Bohera. I que al febrer de 1690, es pagà la quantitat d’un sou al mestre Boscà per sabó.

A rectangular frame containing a handwritten signature in a cursive script. The signature reads "Josep Boscà my trasdorçor" in a dark ink on a light background.

7. Hi figura una tal Elena Boscà de 38 anys enterrada el 8 de desembre del 1707, només sis dies després de la mort de l’albat d’un dia, Josep Boscà, així que deduïm que devia morir com a conseqüència del part.

Quant a la fusta, s'adquiriren entre els mesos de març i octubre de l'any 1689, –a Josep Ribera, a Salvi Duran, al mestre Geli d'Arenys, a Sebastià Llauçàs pagès de Saldet, a Josep Pasqual d'Arenys, i a Josep Sastre de l'Escala– fulles i pots de pi, d'àlber, arbre blanc, noguer i boix per valor de 74 lliures i 5 sous. L'any 1690 es va tornar a pagar per aquest concepte la quantitat de 24 lliures i 8 sous.

Pel que fa al trasllat de la fusta fins a peu de l'obra, sabem que el patró Antoni Godó va anar a buscar al mes de març de 1689 a Arenys una biga grossa d'arbre blanc d'una doble i mitja de cost destinada a l'orgue, i que més tard, pel camí antic de Castelló d'Empúries, una carreta de bous, va transportar-la fins a Cadaqués per deu rals de plata.

Per altra banda, en aquestes mateixes dates, l'Antoni Clapés va anar a cercar a Sant Mori una altra biga d'àlber blanc que va costar 40 rals de plata i que Valentí Viñas la traginà fins a les botigues de Sant Pere Pescador per vuit rals de plata. Poc temps després es pagaren 2 lliures i 2 sous per transportar-la amb llaüt de Sant Pere Pescador fins a Cadaqués –a aquesta despesa inicial s'hi han d'afegir 3 diners i 9 sous que el cònsol Jeroni Bohera va pagar a Pere Aleix Trèmols per una quarterola de vi per als traginers que anaren a cercar la biga a Sant Pere.

En aquest mateix mes de febrer de 1690, l'Antoni Clapés pagà a l'Hospital de Cadaqués 18 sous per dotze cairats que el cadaquesenc Pere Sastre traginà a peu d'obra per dos sous. A aquest transport, s'hi afegí la quantitat de dos sous més per dues mitges lliures d'aiguardent per als encarregats del transport.

Quant a l'estany, l'any 1689 s'adquiriren als adroguers de Barcelona, Ramon Mascaró i Joan Ramoneda, diverses quantitats d'aquest metall per valor de 133 lliures i 7 sous. L'any següent, a la despesa d'aquest material pujà, la quantitat de 108 lliures i 4 sous que serviren a Llorenç Godó i Pellenà per adquirir 91 lliures d'aquest metall i al propi Boscà, 2 quintars.

Del transport de l'estany, sabem que almenys en una ocasió arribà per via marítima, i fou traslladat de Barcelona a Cadaqués amb un llaüt llogat, segons consta en l'albarà que signà Jeroni Bohera l'any 1689. En aquest document, consta que la universitat va pagar la quantitat de 19 lliures i 5 sous per anar a cercar l'estany a Barcelona i de tornada passar a Arenys a carregar fusta amb el llaüt de Joan Bohera per a la construcció del nou orgue.

A la meitat del mes de febrer de l'any 1690, el propi mestre Boscà adquirí al proveïdor Antoni Feliu quatre quintars de plom per valor de 14 lliures i 8 sous.

A principis del mes d'abril de 1690 es compraren, al ferrer Francesc Galí, diverses peces i quantitats de ferro destinades a la construcció dels tubs i altres elements de l'orgue per 30 lliures i 12 sous.

Quant a aquest darrer proveïment, el ferrer Francesc Galí proporcionà a l'agost d'aquest mateix any la darrera entrega d'aquest metall. L'anàlisi del material en qüestió denota que l'obra ja es va acabant. En aquesta data s'entregaren les vuitanta lliures de ferro per a les tretze barres del registre de l'orgue gran, sis lliures més per a la barra de la cortina de la cadireta i quaranta-quatre lliures de ferro destinades a la porta de l'orgue.

Entre l'abril i l'octubre de 1689, s'adquiriren 9 dotzenes de pells per a les manxes de l'orgue. Quatre, les proporcionà l'albadiner de Girona Joan Casamor pel preu de dues dobles. Les restants cinc dotzenes les adquirí el propi Boscà a Sebastià Llorens per mitja dobla (una dotzena) i a Guillem Espanya per 11 lliures (quatre dotzenes). I el mes d'abril de 1690, Josep Boscà n'adquirí dues dotzenes més al gironí Joan Casamor per la quantitat de 5 lliures i 10 sous.

Pel que fa als claus, l'abril de l'any 1689 es compraren claus de diferents sorts a Pere Josep Costa per valor de 9 lliures 8 sous i 6 diners. Quasi un mes més tard, al juny de 1689, s'adquiriren a Antoni Escofet de Figueres mil claus per valor d'1 lliura i 9 sous, alhora que es pagaren 10 sous a Pere Feliu per anar-los a cercar a la vila de Figueres, i 8 diners més per al lloguer del matxo. A principis de febrer de 1690 les necessitats constructives obligaren als patrons de l'obra a comprar més claus i un tros de boix a Antoni Malloll i Pell de Girona per valor de 6 lliures 16 sous i 6 diners.

Quant als materials complementaris a l'obra, sabem que es pagaren al juny de 1689 a Pere Feliu de Cadaqués 5 sous per anar a cercar sis mans de paper d'estrassa a Figueres; i al mes de gener de 1690 es tornaren a pagar 3 sous per sis mans de paper d'estrassa al gironí Antoni Malloll i Pell.

L'assentament del nou orgue obligà a fer algunes petites reformes estructurals al sector de l'edifici on s'ubicaria el nou instrument musical. Aquestes obligaren als promotors a l'adquisició de materials com el guix i els rajols, per assegurar una correcta disposició de l'orgue al seu espai.

L'any 1690 es pagaren per aquest motiu una càrrega de guix per valor d'1 lliura i 5 sous, i tres càrregues de guix més per refer l'envà del corredor de les campanes a raó de 2 lliures i 5 sous. Aquest mateix any també es pagà a Joan Brunet de l'Armentera per 840 rajols a raó de 8 rals de plata el centenar, 10 lliures i 2 sous. A aquesta despesa s'ha d'afegir que es pagaren a Joan Bohera, 5 lliures i 10 sous, per anar a cercar amb el llaüt els mencionats rajols a Sant Pere Pescador.

Quan les portes posen al descobert la cara de l'orgue major, la de l'esquerra mostra l'adoració dels pastors i la de la dreta l'adoració dels mags; quan les portes són tancades ensenyen Jesús amb un deixeble i Adam i Eva, respectivament. Si la cortina de la cadireta està desenrotllada s'observa una escena recurrent a les portes i cortines dels orgues, l'Anunciació. Totes aquestes pintures han estat recentment estudiades per la Dra. Aurora Pérez Santamaría⁽⁸⁾ que li dedica un capítol sencer en el seu llibre. Apunta la possibilitat que l'obra pictòrica de l'orgue de Cadaqués podria ser obra del nebot del pintor holandès Hermes Vermey (notícies 1566-1596), Isaac Adriaen Vermey, encara que pensem que foren fetes posteriorment a aquest artista.

8. Vegeu cita 4, pàgs. 163-176.

L'existència d'un orgue petit i modest a l'església de Cadaqués ja està documentada el 1608,⁽⁹⁾ amb la finalitat d'acompanyar i amenitzar tots els oficis religiosos, però fins vuitanta anys més tard no es contractà el bastiment d'un orgue fix i luxós.

La llista d'organistes documentats que han prestat els seus serveis a l'església de Cadaqués és ben eloqüent del seu dinamisme: el 1669 el clavari de la vila, Sebastià Galí, rep onze lliures per pagar a l'organista, Antoni Trèmols; un any després apareix citat Miquel Pomés com a afinador d'aquest instrument; el 1690 Joan Llorens fa d'organista de la vila durant uns quants anys; Jaume Terma, prevere i organista, cobrava l'any 1712 vint-i-cinc lliures pels seus serveis, així com també Josep Duran que feia la mateixa funció dels anys 1740 fins al 1757.⁽¹⁰⁾ L'any 1793 l'organista rebia, segons consta a la comptabilitat municipal, mil ral d'ardit i el manxador "... o levantador de los fuelles del órgano" només 56 rals;⁽¹¹⁾ aquestes quantitats es mantenen almenys quinze anys més.

L'orgue de l'església parroquial de Cadaqués construït entre el 1689 i 1691 per Josep Boscà es manté avui en la seva concepció original, si bé la canonada metàl·lica ha estat reposada per Gerhard Grenzing,⁽¹²⁾ ja que es perdé durant la passada guerra civil, i de canons de fusta primigenis només en queden al pedal. El fet d'haver conservat a més de la caixa tants elements constituents li dona entitat suficient com per considerar-lo l'orgue més antic de Catalunya.⁽¹³⁾

Una primera relació d'orgues de la nostra comarca hauria d'incloure, a part del de l'església parroquial de Cadaqués, el de Castelló d'Empúries,⁽¹⁴⁾ el de la parroquial de Sant Pere de Figueres, el de la parroquial de Santa Maria de Vilabertran –tots aquests relacionats per Josep M. Escalona en el seu llibre de *L'orgue a Catalunya. Història i actualitat*–,⁽¹⁵⁾ així com també el de

9. GUITERT i FONTSERÉ, Joaquim, *Cadaqués, su iglesia y su altar mayor*. La Selva del Camp, Mas Catalonia, 1954, pàg. 20. Aportà la data del 1628, encara que recentment MARQUÈS, Josep M. i PLANAGUMÀ, *Per les esglésies*. Girona. Diputació i Caixa de Girona, 2000, pàg. 98. Quaderns de la Revista de Girona, 88 en concret el capítol 30 dedicat als orgues informa d'aquesta data tan reculada.

10. Arxiu Municipal de Cadaqués. Hisenda: intervenció. *Llibre de mamòria de sensals fa la vila de Cadaqués* (1684-1776), sig. top. 130v, pàg. 31r.

11. Arxiu Municipal de Cadaqués. Hisenda: comptes municipals, capsa núm. 135.

12. Gerhard Grenzing nasqué a Insterburg, Alemanya. Fou estudiant de l'Escola d'Orgueneria de Rudolf von Beckerath, a Hamburg, durant tres anys i mig; va ampliar els seus estudis a Àustria, Suècia, Suïssa, Dinamarca i altres països. L'any 1973, obrí una fàbrica pròpia al Papiol (Barcelona), destinada a la restauració i construcció d'orgues, des d'on ja ha restaurat orgues a Madrid, Mallorca, Santiago de Compostel·la, Las Palmas, i a Catalunya, els de Torredembarra, Tàrn, Montbrí del Camp, Igualada, l'Aleixar i Cadaqués, entre altres.

13. ESCALONA, Josep Maria, *L'orgue a Catalunya. Història i actualitat*. Barcelona. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura i Departament de Presidència. Col·lecció Lectura i so, 3. 2000, pàg. 47 al qual li vàrem facilitar la consulta de tota la documentació ara estudiada.

14. Vegeu l'article de SERNA i COBA, Erika, "Algunes reconstruccions de l'orgue de l'església de Santa Maria de Castelló" a *Vila Castilionis Impuriarum*. Castelló d'Empúries, (1997), núm. 3, pàg. 7-13.

15. Vegeu la nota 13.

Lladó⁽¹⁶⁾ i el de Peralada,⁽¹⁷⁾ dels quals hem localitzat algunes actes notariais d'exàmens per ocupar places a capelles de música. També tenim coneixença que n'hi hagué a Llançà, la Selva de Mar i als monestirs de Roses (1607) i de Sant Pere de Rodes.⁽¹⁸⁾

APÈNDIX DOCUMENTAL

DOC. I- Acta de benedicció de la nova església (1641).
Arxiu parroquial de Cadaqués.

Avuy diumenga a 29 de desembra de 1641 sent cònsols los [h]onoratbles Antoni Pell, Pera Godó, Jauma Escofet, Pera Marés y Batlla, Bartomeu Marés, Banet Sarinyana, clavari, fou mudat lo Santísim Sagrament a la isglésia nova per lo señor doctor Tores, receptor de la vila de Cadaqués lo any present, ab molta solemnitat de molta cantoria de Figueras , Castelló, Peralada y Basalú ab dos cotblas de músichs.

Primo, se benay la isglésia lo dia de Sant Juan, divendras, a 27 de dit y vigília dels Sants Inosents.

Primer, lo señor doctor Torres, lo diumenga, se féu lo ofici molt solemna de música y lluminària ab los altàs y isglésia molt empaliats ab diaca y sosdiaca fou present lo señor marques de Mompetat y Tavanoas, governador de las armas de dita vila, ab sa cadira y batlla, cònsols y mostasaf a l'altra y a la cadira del Sr. marquès, a ma esquerra, se segueran lo Capità Banet Sarinyana y lo alferes Pera Pell, so és, lo capità ab sa geneta y lo alferes ab son venatble.

Acabat que fou lo ofici, acompanyaren ab la música lo señor marquès en sa casa ab cònsols y part del consell, ab gramallas⁽¹⁹⁾ de domas y lo capità y alferes davant.

A vespras se seguí lo matex acompanyament y se digueran vespras ab molta solenitat de música y lluminària; ditas que foren vespras, se féu la profesó ab tanta solenitat, música y lluminària, qual se pot pensar la vila [h]avia fetas venir de Barselona 21 atxas blanquas primer qui las volgués y ni aquexas ni moltas ne tenia la obra y confrarias no bastaran enquera que ni [h]agués [h]agudas 100 de més, però soplí nostre Señor lo que faltava ab nosaltros més is que la profesó anant davant lo capità ab huna piqua ab molts mosquates y arcabuses y lo alferes en son lloch ab la bandera nova y tirant sempra ab molt consert. Aprés venian las creus, banderas del Santísim y del Roser y Sant Isidro ab molta lluminària, capellans y música. Aprés venian lo tàlem ab lo Sr. doctor que portava la custòdia ab lo marquès a ma dreta y lo batlle a la esquerra y los quatra cònsols ab altrás quatra varas del tàlem ab las gramallas de domas molt ben posats, no faltava sinó carre[r]s més espayosos.

Axí com fou lo Santísim a la creu del samentiri, tiraren de la plasa de dit samentiri 10 masclas ab molt consert y la torra mayor la pesa que-[h]y és passant per

16. ACF (= Arxiu Històric Comarcal de Figueres). Notaria de Lladó, manual del notari Josep de Batlle i Cau, núm. 1, f. 61r-61v. I el volum núm. 2 del mateix notari, escriptura datada el 27 octubre 1823.

17. ACF- Notaria de Peralada, manual del notari Melitó Saüch, núm. 5, f. 73r-73v.

18. Vegeu la nota 9 del llibre de MARQUÈS i PLANAGUMÀ, Josep M.

19. La gramalla era una túnica llarga fins als peus, que portaven antigament els homes i també les dones, i especialment els consellers i regidors.

lo portal de Portdalguer o davant tira las pesas de la trinxera de dit Portdalguer, y sent a la plasa, tira lo baluart todas las pesas tenia pasant casa del maequès, tiraren las pesas del terra ple de dita casa pasant per lo portal, tira la trinxera de Port d-en Navas juntament ab barquas y vixells tornant a la isglèsia tornaren tirar los masclas juntament ab la mosquataria y arcabuseria que may parava y ab tot lo tirar que-s feu llaos al Señor ningú no prengué mal. La festa durà tot lo dia per que quant isqueran de la ysglèsia tocaren avemaria.

Lo diumenga se féu lo ofisi de la dedicació de la isglésia y digué la misa mayor lo Canonga Buera; lo dillunts se digué del santísim mosèn Dimas Bofill y Portiolas; lo dimarts se féu lo ofisi de Nostra Señora y digué lo ofisi lo Canonge Buera y la misa matinal se digué de difunts, digue-la mosèn Dimas Bofill y Portiolas per los benefectós de dita obra y féu ab tanta solenitat de música que tots los oents ne restaren contents y enbidiosos als qui no-[h]y eran, Deu nos fasa gràsia que los que restaran o vindran se recorden de ancomar-nos a Deu a los que non anam. Amen.

Per recort als qui vindran aprés de nosaltros. A 29 de desembra de 1641.

DOC. II- Capitulació o contractació de la construcció d'un orgue a Cadaqués (1689). Arxiu parroquial de Cadaqués.

En lo tracte del orga de la vila de Cadaqués fet per y entre lo seyor Joseph Boscà, mestre de orgas, y los magnífichs cònsols de la present vila, qui són lo senyor Jerònim Boera, senyor Juan Porcalla, Juan Antoni Dalmau y senyor Joseph Riberas y lo reverent doctor Francisco Terrat, rector de la glésia de dita vila, y lo senyor Antoni Clapés, senyor Antoni Mallo y Pell y Pere Joseph Costa elegits per lo consell general per lo tracte de dit orga, són estats pactats y concordats los pactes següents.

Primo, que dit senyor Joseph Boscà promet fet lo orga de dita iglésia en la conformitat que vuy en dia se troba lo orga de la iglésia de Sant Domingo de Gerona ab la mateixa música y demés requisits.

Ítem, que acabat dit orga promet deixar-lo regonèixer y si, aquell no està en la forma deguda, lo posarà en la deguda forma fins a tant que los judicadors trobaran que estiga bé.

Ítem, dit Joseph Boscà promet tornar al cap de 16 mesos a refinar dit orga por si acàs [h]avia fet moviment y per dita promesa consent que dits senyors cònsols se li retenguin 25 dobles fins que [h]aja refinat dit orga y posar-lo a son punt.

Ítem, dits senyors cònsols, rector y los sobredits elegits per dit consell prometen al dit senyor Joseph Boscà de donar-li per les mans de obrar dit orga sis centes lliures moneda Barcelonesa, dich 600.

Ítem, és pactat que dites 600 se li [h]agen de pagar ab les pagas següents, ço és, que si dit orga se comensa per la Pasqua per les festes de Sinquagesma se li donaran cent lliuras de plata y lo dia que estarà feta la cadireta se li donaran altres cent lliuras de plata, y lo dia que estarà a punt tot lo orga se li donaran altres cent lliures de plata, y lo demés, fins al compliment de les dites 600, se retindran dits senyors cònsols fins passats 16 mesos que dit senyor Joseph Boscà tornarà a refinar dit orga.

Ítem, prometen dits senyors cònsols, senyor rector y demés elegits per lo concell general donar totes les bestretes per dit orga, ço és, estany, plom, fusta, clavao, pells, aiguacuit y demés bestrets nesesaris per la fàbrica de dit orga.

Ítem, los sobredits prometen al dit Joseph Boscà donar-li una casa per treballar, menjar y dormir, y li [h]agen de fer dos llits, y donar llenya per cuinar.

Ítem, dit Joseph Boscà promet donar lo orga fet del dia que comensara en un any, y que comensat una vegada non llevarà; ma estos són los pactes fets y concordats entre les sobredites parts, les quals llohen y firmen de pròpia mà, vuy als 6 de febrer de 1689.

Lo doctor Francisco Terrat, reverent de Cadaqués

Hyeroni Bohera, cònsol mayor

Joan Porcalla, cònsol segon

Joan Antoni Dalmau, cònsol terç

Joseph Ribera, cònsol quart

Antoni Mallol y Pell

Pera Joseph Costa

Antoni Clapés

Joseph Boscà, mestra de orga (*signatura autògrafa*)

Testimonis lo reverent Manuel Galsomi, prevere, y Antoni Veguer, mestre fuster.